

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เรามีความแตกต่างกัน บางคนก็มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่ก็ยังมีบุคคลอีกบางกลุ่มที่มีความพิการทางด้านปัญญา ซึ่งบุคคลเหล่านี้ก็มีความต้องการ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป รวมทั้งการได้รับการส่งเสริมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังที่เพนและคันน์ (Fait and Dunn, 1984 อ้างถึงใน คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2528) ได้กล่าวว่า ในการส่งเสริมให้คนพิการ ได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่นอกจากการช่วยเหลือในด้านให้การศึกษาแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การสร้างทัศนคติและความเชื่อที่จะช่วยสร้างสรรค์ความรู้สึก และความเชื่อมั่นให้แก่บุคคลเหล่านี้ ในการที่จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ เช่น บุคคลทั่วไป ทัศนคติและการตอบสนองของผู้อื่นที่มีต่อคนพิการ เป็นสภาพแวดล้อมที่มีต่อคนพิการ ภูมิปัญญาของสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่รวมตัวกันต่อความ เบี่ยงเบนทางสติปัญญาหรือทางร่างกายมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของเขา การตอบสนองของ พ่อ-แม่ กลุ่มเพื่อน และครู จะให้การสนับสนุนอย่างสำคัญต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมสำหรับเด็กพิการเหล่านั้น โดยเฉพาะภูมิปัญญาของ พ่อ-แม่ การสร้างบรรยากาศของความรักความอบอุ่นให้แก่ เด็ก เป็นสิ่งจำเป็นมาก

การใช้กิจกรรมกีฬา เป็นสื่อในการสร้าง เสริมและพัฒนาศักยภาพบุคคลที่พิการทางปัญญา ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถกระทำได้ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเกิดการพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เกิดความเชื่อมั่นในการแสดงออก ในการที่จะวินิจฉัยหรือตัดสินใจ ผู้ใดมีสภาพปัญญาอ่อนหรือนั้นจะต้องหาด้วยความรอบคอบถี่ถ้วน วิธีการวินิจฉัยที่ดีเที่ยงตรงและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้การตัดสินใจนั้นเกิดการผิดพลาดได้น้อยลง การวินิจฉัยจำเป็นต้องอาศัยเวลาและวิธีการที่ค่อนข้างยาก เพราะต้องอาศัยวิธีการหลายวิธี การมีขีดจำกัดระดับความสามารถทางสติปัญญา (IQ) เป็นตัวกำหนดเพียง

อย่างเชี่ยวชาญได้ ควรจะคำนึงถึงข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลด้วย เช่น การชักประวัติเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์ และภายหลังที่คลอดแล้วจนโต วุฒิภาวะทางสังคม การปรับตัวทางอารมณ์ นั่นคือ ต้องตรวจทางกายภาพ ทางจิต และการตรวจโดยอาศัยแบบสอวัตทางสติปัญญา ประกอบกัน

วาริ ธีระจิต (2531) กล่าวว่า การจัดแบ่งชั้นหรือประเภทเด็กว่า เป็นปัญญาอ่อนระดับไหนจะต้องใช้ความระมัดระวังมาก เพราะเด็กที่มีระดับสติปัญญาอยู่ในระหว่างกึ่งกลางของกลุ่มปัญญาอ่อนกับกลุ่มปกติมีเป็นจำนวนมาก และมีเด็กปัญญาอ่อนเป็นจำนวนไม่น้อยที่จะสามารถเรียนได้ด้อย่าง เด็กปกติอย่างแท้จริง ถ้าจัดสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่เหมาะสม เด็กปัญญาอ่อนที่ถูกวินิจฉัยว่าไม่ใช่เด็กปัญญาอ่อน มีอันตรายน้อยกว่าเด็กปกติที่จะต้องถูกวินิจฉัยว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อน เป็นสิ่งที่อันตรายมาก เท่ากับเป็นการฆ่าเด็กทางอ้อม การได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทานให้เกิดความเชื่อมั่น ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ เด็กปัญญาอ่อนต้องอาศัยการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมจากครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในตัวเด็ก สามารถจัดกิจกรรมการเล่นที่จะทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน มีความรู้สึกที่จะประสบความสำเร็จ ทานให้เด็กรู้สึกว่าตนเองสามารถทำได้ เกิดความสนใจ มีความเชื่อมั่น และต้องการกระทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไปอีก สำหรับเด็กปัญญาอ่อนนั้นมีลักษณะพิเศษ กิจกรรมบางอย่างต้องคัดแปลงและวิธีการสอนต้องมีความเหมาะสมกับสภาพของเด็กปัญญาอ่อน

ครราวัทสกี (Drowatzky, 1971 อ้างถึงใน พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล, 2527)

ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพื่อเด็กปัญญาอ่อนดังนี้

1. กิจกรรมที่จัดควรสอดคล้องและส่งเสริมพัฒนาการตามวัยในทุก ๆ ด้าน คือ ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
2. การเลือกกิจกรรมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความเหมาะสมกับวัย เพศ และอายุ

3. ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของเด็ก เป็นประการสำคัญ
 4. กิจกรรม สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต้องสำรวจให้เรียบร้อย
- ซึ่งสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง คือ ความปลอดภัย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า เด็กพิการทางปัญญาถึงแม้ว่าจะมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไป แต่ก็ยังคงมีความต้องการเช่นเดียวกันกับเด็กปกติ ดังนั้นเพื่อให้บุคคลพิการทางปัญญาได้มีโอกาสฝึกฝนเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพของตนเองทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถที่จะใช้ศักยภาพของตนเองให้เป็นประโยชน์มากที่สุด จึงได้มีการจัดกีฬาสำหรับกลุ่มบุคคลที่มีความพิการทางสติปัญญาโดยเฉพาะขึ้นมา เรียกว่า "กีฬาสเปเชียลโอลิมปิก" เพื่อเปิดโอกาสให้คนพิการทางปัญญาได้พยายามกระทำในสิ่งที่สังคมจะรับรู้ได้ตามความสามารถของตนเอง สเปเชียลโอลิมปิกมีความเชื่อมั่นว่าถ้าบุคคลพิการทางปัญญาได้รับการฝึกหัดเฉพาะอย่าง และส่งเสริมให้เรียนรู้อย่างถูกต้อง ได้รับความสนุกสนานจากการมีส่วนร่วมแล้ว จะทำให้เขาเหล่านั้นสามารถปรับปรุงตัวได้เป็นอย่างดี เท่าที่ความสามารถทางสติปัญญาของเขาจะทำได้

ประเทศไทยได้รับเชิญให้จัดส่งนักกีฬา (เฉพาะผู้พิการทางสติปัญญา) เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิก ฤดูร้อน ปี 1987 สำหรับนานาชาติ (International 1987 Summer Spacial Olympic Games) เป็นครั้งแรกที่เมืองเซาท์เบิน รัฐอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา และยังได้รับคำแนะนำให้จัดกีฬาสำหรับคนพิการทางปัญญาภายในประเทศ ตามแบบอย่างของสเปเชียลโอลิมปิกอีกด้วย

เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2532 ประเทศไทยได้จัดกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก และจะจัดงานกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทยขึ้นทุกปี เพื่อเป็นการฝึกฝนและส่งเสริมนักกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันคาดว่าจะต้องประสบปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ บ้างไม่มากนัก้อยผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาถึงสภาพปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ตลอดจนศึกษาแนวความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา

สเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬา ต่อการจัดการแข่งขันกีฬา สเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ศึกษาถึงวิธีการ บัณฑิตรวมทั้งแนวทางการแก้ไข เพื่อให้ การจัดการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทยครั้งต่อไปเกิดประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ สำหรับนักกีฬาผู้มีความพิการทางปัญญามากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน นักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย
2. เพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในการแข่งขัน กีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ระหว่างคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับ ผู้จัดการทีมและ ผู้ฝึกสอนนักกีฬา

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับ ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิก ประเทศไทย ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2534
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา สเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการแข่งขัน กีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และตรงกับสภาพความเป็นจริง ดังนั้นข้อมูลที่ได้ จึงมีความเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สเปเชียลโอลิมปิก หมายถึง โครงการฝึกฝนและจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ สำหรับบุคคลพิการทางปัญญา โดยไม่จำกัดความสามารถของบุคคลเหล่านั้น

สเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย หมายถึง โครงการฝึกฝนและจัดการแข่งขันกีฬา ของประเทศไทย ซึ่งจัดขึ้นสำหรับบุคคลพิการทางปัญญา โดยคณะกรรมการกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย

คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย หมายถึง บุคคล จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคลพิการทางปัญญา หน่วยงานที่เกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย

ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬา หมายถึง บุคคลที่สังกัดหน่วยงานต่าง ๆ ที่ส่ง นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของตน ให้เป็นผู้ควบคุมนักกีฬาคูแลฝึกสอนให้คำแนะนำนักกีฬาแต่ละประเภท เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาที่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน นักกีฬา ประสบจากการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย

2. ทำให้ทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย
3. เป็นแนวทางสำหรับคณะกรรมการสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ในการนำแบบแก้ไขปรับปรุงการจัดการแข่งขัน ครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางที่จะเสนอแนะ แก้ไขปรับปรุงการจัดการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย ในครั้งต่อไป ให้มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาเด็กพิการทางปัญญาให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย